

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 19. An delectatio turpis possit ex parvitate materiæ esse peccatum
veniale tantùm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42521

Inst. Si delectatio interna sit inchoatio profectionis seminis, ergo semper erit mortaliter mortalis, etiam in conjugato, si absit conjux. *Rz.* n. 10. non enim semper affert periculum proximum illius effusionis, quæ multis modis adhuc subicitur potestati voluntatis.

98. Q. 19. An delectatio turpis possit ex parvitate materiae esse peccatum veniale tantum. *Rz.*

§. 1. Si sit turpis & venerea, semper est mortale, uti probatum est l. 3. p. 1. n. 910., possitque etiam videri dicta n. 48. in *Resp.* ad 2.

99. §. 2. Dari non posse parvitate in materia venerea, tenere debent speciatim omnes inlicitate JESU, uti dictum est ibid. n. 911.

100. §. 3. Sententia concedens posse peccari tantum venialiter ratione parvitate in materia venerea, est improbabilis, ut constat ex ibidem dictis n. 910.

101. *Obj.* 1. Plures quàm 20. AA. apud *Mendoz.* 5. n. 1. docent in materia luxuriae dari parvitate materiae: id ipsum docuit *Sanct.* de *Matr.* 9. d. 46. n. 9. Similiter docet *Sporer* in *Tyr.* *Gram.* p. 4. n. 340. citans multos alios, si distinctio contingat sine delectatione, quamvis ad levis erectione genitalium, non esse mortale, et sententia asserens dari parvitate materiae in venerea est probabilis. *Rz.* n. conseq., nam qui eorum intelligunt materiam luxuriae generice, uti n. 105. dicimus: alii dicunt dari proprie imperfectiōnem actūs, aut loquuntur saltem in respectu conjugatorum, & hæc non negamus quod si intelligant materiam veneream, & perfectam deliberationem ac consensum, & in hunc terminis soluto, non sunt audiendi, nec ideo faciunt

verum

veram probabilitatem, nequidem extrinsecam, cum obstat auctoritas Pontificum: nec præcisè numerus Auctorum facit sententiam absolutè probabilem, uti dictum est l. 1. à n. 136. Quod attinet ad *Sanch.*, hic sententiam suam revocavit in *Dical.* l. 5. c. 6. n. 12. *Sporer* & alii ab eo citati sunt intelligendi in casu, quo quis patitur & nudè permittit talem motum, ideoque dicunt nullum tum esse peccatum. Docent tamen etiam multi cum *J. Sanch.* d. 21. n. 18. erectionem genitalium non semper esse motum inordinatum contra castitatem, nisi sentiatur delectatio ex motione spirituum, nam sæpe oritur, inquit, v. g. ex sola retentione urinæ; notatque è contrà delectationem veneream esse posse sine erectione genitalium, imò & quandoque pollutionem, uti in senibus valde debilibus aut affectis maleficio, de quibus omnibus dicit se consultuisse peritos Medicos.

Obji. 2. Potest quis velle delectationem levem, cum efficaci proposito non consentiendi in gravem, ergo si suboritur gravis, erit per accidens & non voluntaria, ergo non erit mortale. *R. n. antec.*, sicuti enim qui vult accendere unum granum pulveris, non potest habere efficacem voluntatem non accendendi reliqua grana contigua, (idem est de aliis exemplis) ita & hic, maximè cum discernere non possit quænam sit futura levis vel gravis, unde reipsa vult delectationem illam, quæ sequetur, sive sit futura levis sive gravis, ergo reipsa vult gravem, si eveniat.

Obji. 3. Delectatio venerea hoc ipso est levis, quæ hinc & nunc non trahat secum periculum

pollutionis vel consensûs in copulam, aut vehementer non turbet rationem, ita J. Sanchez 21. & 22. R. n. aff., quamvis enim hæc abstinere adhuc reperitur in omni delectatione venereæ gravis lucta & difficultas, ut vincatur, aut ut non adducat aliam graviolem, quæ adhuc fortius alliciet voluntatem cum certo periculo consensûs, ergo non debet censerî levis: deinde ratio nes l. 3. p. 1. n. 910. allatæ adhuc valent contra omnes alias delectationes, licet non afferant pericula & turbationem.

104. §. 4. Etiam præscindendo à commotione rituum genitalium, dicendum est, quod delectatio merè spiritualis circa materiam venereæ semper sit peccatum mortale, uti probatur l. 3. p. 1. n. 891.

105. §. 5. Si delectatio carnalis & luxuria sumitur genericè, prout est quid commune delectationi venereæ & sensibili secundum dicta n. 93., potest in illa parvitas materiz, uti dictum est l. 3. p. 1. n. 892.

106. *Objicit.* Hæc propositio est 40. damnata Alex. VII., Est probabilis opinio, quæ dicit esse tantum veniale, osculum habitum ob delectationem veneream & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensûs ulterioris & pollutionis; ergo ex more Pontificis tales delectationes etiam tantum sensibiles semper sunt peccata mortalia. R. D. difficultati illi satisfactum esse l. 3. p. 1. n. 893. cætero notant omnes esse etiam hic cautè procedendum. Et ex Lessio observat Bonæ-spei d. n. 94., quamvis non adsit directa intentio commotionis venereæ, esse tamen mortale quæ delectationem sensibilem in osculis, tactibus

Complexibus &c., si hæc tria concurrant, 1. Si fiant sine necessitate vel honesta causa: 2. Si intendatur magna delectatio sensibilis: 3. Si plenus sit in hanc delectationem sensibilis consensus: Ratio est, quia tum vel indirectè quæritur etiam delectatio venerea, quæ necessitate quadam physicâ simul orietur, vel saltem erit periculum proximum consensus etiam in hanc; & propterea etiam potuit damnari propositio relata. Vide dicta l. 3. p. 1. n. 894.

Q. 20. An omnis cogitatio voluntaria de objecto turpi sit illicita. R.

§. 1. Cogitatio de objecto turpi potest esse, vel practica vel tantùm speculativa, uti dictum est l. 3. p. 1. n. 895.

§. 2. Voluntaria cogitatio speculativa de re turpi non est illicita, per se loquendo, practica autem est illicita, uti pluribus explicatum est l. 3. p. 1. n. 897.

Q. 21. Quid addendum sit circa illum, qui se habet negativè circa delectationem morosam, maxime veneream, ita ut nec consentiat nec positivè resistat, sed quasi permittat. R.

§. 1. Si hoc fiat ex complacentia objecti vel delectationis, aut si quis per hoc se exponat periculo consensus in objectum vel delectationem, certum est peccare mortaliter vel venialiter, prout objectum aut delectatio erit graviter vel leviter mala: unde si dicatur aliquando licitum esse sic se habere, semper intelligi debet respectu subjecti, à quo abest complacentia & tale periculum.

§. 2. Si sit causa rationabilis se ita permissivè habendi, nullum est peccatum: causæ autem